

er rigtignok bange for, at det er de vises Sten, det ærede Medlem gav Anvisning paa, en Knude, der ikke kan løses; om den kan hugges over, vil Tiden vise. Det er i hvert Fald et Spørgsmaal, vi slet ikke kan gaa udenom, det er saa betydningsfuldt for Arbejdsfreden her i Landet og Arbejdsløshedsforsikringens Popularitet, at vi maa tage fat derpaa.

Jeg vil sige til enhver, som særlig har, lad mig sige, med Landbodemokratiet at gøre, at det gælder om at skabe saa megen Oplysning som muligt om dette sociale Problem, Arbejdsløshedsproblemet, saa vil det ogsaa blive forstaaet. Thi det er i Virkeligheden saaledes, at Landboerne, den agerdyrkende Del af vort Folk, slet ikke kan begribe dette, at vi giver disse Hundrede Tusinder for at afhjælpe Arbejdsløsheden i Industricentrene samtidig med, at der maa indføres dyr Arbejdskraft fra Udlandet. I Øjeblikket er der ikke andet at gøre end at gaa til Arbejdsløshedsforsikringen; om der kan findes andre Midler af en eller anden Art, skal Tiden vise. Jeg er sikker paa, at det ikke er muligt at faa de arbejdsløse i Byerne til i vid Udstrækning at tage ud paa Landet, i alt Fald saa længe Forholdene derude er, som de er nu. Jeg er her naaet tilbage til det, som jeg sidst var inde paa: Problemet Land og By, Jord og Industri. Spørgsmaalet kan, som jeg sagde, slet ikke løses. En Helbredelsesmetode gives ikke, der maa mange lindrende Medikamenter og mange Forebyggelsesmidler til, et Middel er saaledes at hindre de abnorme Jordprisstigninger. Men selve den Idé, som ligger til Grund for Loven og Lovforslaget, er utvivlsomt god, og vi kan være den bekendt. Jeg synes ogsaa, vi med Stolthed kan fremhæve, som mit Partis Ordfører (Moestrup) ogsaa gjorde, at Loven er blevet gennemført med fuld Honnør fra dette Tings Side under Ledelse af et Flertal, som væsentligt har sin Rod ude i det danske Bondeland.

Sandbæk: I den Tale, Ordføreren for mit Parti, det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup) i Gaar holdt, mindede han om det Arbejde, der var foregaaet i den nedsatte Kommission, da Lovforslaget om Arbejdsløshedskasser blev forberedt; han fremdrog nogle af Mindretalsudtalelserne og nævnedes blandt andet ogsaa mit Navn. Jeg har været Medlem af Kommissionen, og jeg har ogsaa skrevet en Mindretalsudtalelse; den kan vist nærmest betegnes som afstumpet, thi Linierne for det, vi har ønsket, er dragne op saa kort som muligt

□

i den Udtalelse, vi har brugt. Sagen er, at i alt Fald jeg stod tvivlende overfor Loven om Arbejdsløshedskasser, jeg stod tvivlende overfor, om det var rigtigt, at Staten gav Tilskud til Arbejdsløshedskasser, og derfor ønskede jeg, at vi brugte saa stor Forsigtighed som muligt, da vi udarbejdede Udkastet til Loven. Vi ønskede navnlig, at Kommunerne skulde have været draget mere ind i Spørgsmaalet og have udredt noget mere til Arbejdsløshedskasserne. Det ærede Medlem fra Mariager udtalte i Gaar, at det var at forudse, at Bestemmelsen om de 250,000 Kr., der er fastsat som Maksimum for Statskassens Tilskud, og Bestemmelsen om, at Statskassens Tilskud kun kan andrage $\frac{1}{3}$ af Medlemspræmierne, vilde kollidere med hinanden. Ja, det kunde man jo nok forudse, men Kollisionen har dog ikke været saa overordentlig stærk, den har kun frembragt Rystelser i Statskassen, thi det har jo vist sig, at Bidragene er forhøjede fra Aar til Aar. I de sidste Aar har Bidragene udgjort 576,000 Kr., 681,000 Kr., 770,000 Kr. og 822,000 Kr. for det sidste Aar — det er kun runde Tal, jeg nævner. Det er altsaa gaaet ud over Statskassen, men jeg er ikke helt sikker paa, at det er aldeles rigtigt. Det kendte Ord: Lov er Lov, og Lov skal holdes, har ikke fundet Anvendelse her. Jeg tror, det er en stor Fejl, naar vi har en Lov, at vi saa paa Trods af den vedbliver paa Finansloven at skrue Bevillingerne op; jeg mener, det er aldeles forkasteligt. Naar vi skulde yde et større Bidrag, mener jeg absolut, at Loven skulde have været revideret. Jeg finder ikke, det er rigtigt at gaa den Vej at forhøje Bidragene. Mindretallet har netop haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, og derfor foreslog vi, at Statskassens Tilskud skulde fikseres, saaledes at der højst kunde gives 25 Øre pr. Indbygger i en Kommune, saa havde vi siddet anderledes i det. Jeg skal oplyse, hvorledes vi saa havde staaet. Mindretallet i Kommissionen udtaler: „Angaaende Fastsettelsen af Statstilskuddet har Mindretallet været ikke liden Betænkelighed ved Lovforslagets Affattelse, thi have de først oprettede Kasser lagt Beslag paa Beløbet (250,000 Kr.), vil der kun være en af to Veje at gaa, enten at nedsætte Bidraget til de alt oprettede Kasser eller rette Henvendelse til Lovgivningsmagten om forøget Tilskud — Veje, der efter Mindretallets Formening ere lige uheldige“. Vi vilde, som sagt, have haft Beløbet fikseret til 25 Øre pr. Indbygger som